

تأثیر تنش خشکی، مصرف زئولیت و سلیوم بر عملکرد و اجزای عملکرد آفتابگردان

پیمان یوسفوند، دانش آموخته کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک
نورعلی ساجدی*، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اراک، گروه زراعت و اصلاح نباتات، اراک، ایران
محمد میرزاخانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد فراهان، گروه زراعت و اصلاح نباتات، فراهان، ایران

چکیده

به منظور بررسی اثر زئولیت و سلیوم بر عملکرد و اجزای عملکرد آفتابگردان در شرایط تنش خشکی آزمایشی در سال ۱۳۸۸-۱۳۸۹ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک، به صورت اسپلیت فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در ۴ تکرار اجرا شد. عوامل مورد بررسی شامل آبیاری در سه سطح ۱۰۰٪، ۷۵٪ و ۵۰٪ نیاز آبی گیاه، زئولیت در سه سطح شامل صفر، ۴ و ۸ تن در هکتار و سلیوم در دو سطح صفر و ۱۸ گرم در هکتار در نظر گرفته شد. نتایج نشان داد اثر آبیاری به صفات اندازه گیری شده معنی دار بود. بیشترین عملکرد دانه معادل ۳۲۲۴/۵ کیلوگرم در هکتار مربوط به تیمار آبیاری ۱۰۰٪ نیاز آبی گیاه و مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت و ۱۸ گرم در هکتار سلیوم به دست آمد که با تیمار ۷۵٪ نیاز آبی گیاه توام با مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت و ۱۸ گرم در هکتار سلیوم با عملکردی معادل ۳۰۰۰/۲ کیلوگرم در هکتار در یک گروه قرار گرفت. مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت و ۱۸ گرم در هکتار سلیوم در تیمار آبیاری ۷۵٪ موجب افزایش ۳۴/۱۶٪ عملکرد نسبت به عدم مصرف زئولیت و سلیوم در همین تیمار آبیاری شد، همچنین مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت و ۱۸ گرم در هکتار سلیوم در تیمار آبیاری ۵۰٪ موجب افزایش ۲۴/۶۱٪ عملکرد در همین تیمار گردید. نتایج حاصل از این آزمایش نشان داد که با آبیاری معادل ۷۵٪ نیاز آبی گیاه، ۸ تن در هکتار زئولیت با ۱۸ گرم در هکتار سلیوم عملکرد مطلوب حاصل می شود.

واژه های کلیدی: آفتابگردان روغنی، زئولیت، سلیوم، عملکرد و اجزای عملکرد

* نویسنده مسئول: E-mail: n-sajedi@iaou-arak.ac.ir

مقدمه

آفتابگردان (*Helianthus annuus* L.) به عنوان یکی از منابع عمده روغن نباتی در سطح دنیا از اهمیت خاصی برخوردار است (۱۵). آفتابگردان پنجمین منبع تولید روغن خوراکی جهان بعد از سویا، کلزا، پنبه، بادام زمینی می باشد (۱۷). بخش زیادی از دانه های این گیاه را که فندقه نامیده می شود، روغن تشکیل می دهد (۲۷). مقدار روغن دانه در ارقام مختلف آفتابگردان بسیار متغیر بوده و به ۴۰ تا ۵۰٪ می رسد و تا به حال اصلاح گران تلاش های بسیاری را برای افزایش این میزان انجام داده اند (۲۵ و ۲۶). دانه آفتابگردان از نظر تولید و تجارت جهانی یکی از مهمترین دانه های روغنی است و روغن آن به علت داشتن درصد بالای اسید چرب لینولئیک، نداشتن کلسترول و برخورداری از ثبات بیشتر در برابر اکسیداسیون از کیفیتی مطلوب برخوردار است (۲۱). پژوهشگران زیادی کاهش عملکرد و اجزای عملکرد آفتابگردان را در شرایط تنش خشکی گزارش کرده اند (۴ و ۱۸). بنابراین تنش خشکی و کم آبی یک عامل محدود کننده برای گیاه آفتابگردان می باشد و در گزارش های مختلفی به اثرات تنش کم آبی و آبیاری محدود بر بسیاری از صفات فنولوژیک، مورفولوژیک، زراعی و فیزیولوژیک آفتابگردان اشاره شده است (۲، ۳، ۴ و ۶). گومز و همکاران (۱۹۹۱) متوجه شدند در اثر تنش خشکی طول دوره رویش آفتابگردان تا ۱۵ روز کاهش می یابد. کامل و خیابوی (۱۳۸۱) طی بررسی اثر تنش خشکی در برخی از صفات فیزیولوژیکی و اجزاء عملکرد آفتابگردان گزارش نمود که تنش آبی سبب کاهش شدید عملکرد دانه، بیوماس و طول دوره رویشی شده است. یگاپان و همکاران (۱۹۹۶) اظهار داشتند که تنش خشکی پیری زود رس برگ ها، کاهش تعداد برگ، قطر طبق، سطح برگ، وزن هزار دانه و در نتیجه عملکرد دانه در آفتابگردان را سبب می شود. استفاده از زئولیت یکی از راه های جلوگیری از کاهش رطوبت خاک است. زئولیت آلومینوسلیکات با ساختار داربستی است که یون های بزرگ و مولکو لهای آب حفرات آن را اشغال کرده و در ساختار آن متحرک می باشند بطوری که واکنش های تعویض یون و آبیگری آن ها، به صورت برگشت پذیر انجام می شود (۲۲) این مواد پس از کشف بدلیل داشتن خواص بی نظیر در علوم مختلف مورد استفاده قرار گرفته اند (۱۹ و ۳۰). با توجه به این که زئولیت از کانی های طبیعی کشور ما بوده و تا کنون در ۶ منطقه وجود معادن آن گزارش شده و از طرفی به سهولت و ارزانی در دسترس قرار دارد لذا مصرف آن بعنوان مکمل کودهای شیمیایی در جهت افزایش عملکرد کمی و کیفی گیاهان پیشنهاد شده است (۷).

با توجه به خصوصیات منحصر به فرد زئولیت ها و فراوانی طبیعی آنها در کشور ایران و استخراج آسان و نهایتا قیمت اقتصادی مناسب بکارگیری زئولیت در سطوح مختلف صنایع کشاورزی کشور ممکن می باشد (۸). سلنیوم یک ماده معدنی کمیاب در طبیعت است که نام آن از واژه یونانی سلن به معنای الهه ماه گرفته شده است. این ماده معدنی در خاک یافت می شود، اما بیشتر مواد غذایی عاری از سلنیوم

می باشند. محلول پاشی سلنیوم بر روی برگ گیاهان زراعی میزان آنزیم‌های آنتی اکسیدانت را افزایش داده و مقاومت به خشکی را بالا می برد (۱۶). افزایش میزان سلنیوم در خاک از طریق دفع آن توسط ریشه گیاه در اثر آب آبیاری باعث تغییرات فزاینده در سیستم دفاعی برنج و آفتابگردان در برابر تنش خشکی شد (۱۶ و ۲۸).

جوز و همکاران (۱۹۹۹) دریافتند که در گیاهان روغنی بخصوص آفتابگردان محلول پاشی سلنیوم تاثیر معنی دار در افزایش مقاومت گیاه در برابر تنش خشکی ایفا می کند به طوری که تحت این شرایط میزان فعالیت گلوکوتایون پراکسیداز و بیومارکرهای مالون دی آلدئید، تیروزین و دی هیدروکسی گوانوزین افزایش می یابد. نتایج برخی تحقیقات دیگر نشان می دهد که تیمار گیاه با سلنیوم می تواند مقاومت گیاه به خشکی را افزایش دهد به طوری که این افزایش مقاومت می تواند بدلیل افزایش فعالیت آنزیم‌های آنتی اکسیدانت باشد (۲۸). هدف از انجام این آزمایش بررسی اثر ژنولیت و سلنیوم در شرایط تنش خشکی بر عملکرد و اجزای عملکرد آفتابگردان روغنی می باشد.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی اثر ژنولیت و سلنیوم تحت شرایط تنش خشکی بر عملکرد و اجزای عملکرد آفتابگردان آزمایشی به صورت اسپلینت فاکتوریل در چهار تکرار در سال زراعی ۱۳۸۹ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک واقع در ۵ کیلومتری جاده خمین اجرا گردید. عوامل مورد آزمایش شامل آبیاری ۱۰۰، ۷۵ و ۵۰٪ نیاز آبی گیاه، ژنولیت در سه سطح ۰، ۴ و ۸ تن در هکتار و سلنیوم در دو سطح صفر و ۱۸ گرم در هکتار در نظر گرفته شد.

قبل از آماده سازی زمین جهت تعیین کود مصرفی نمونه برداری از خاک انجام شد که نتایج تجزیه فیزیکی شیمیایی آن در جدول شماره ۱ ارائه شده است و بر اساس توصیه آزمایشگاه، کود مورد نیاز به زمین اضافه گردید. بدین منظور ۱۸۰ کیلوگرم در هکتار اوره که یک سوم آن قبل از کاشت و مابقی در مرحله ۸ برگی گیاه و ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار کود سوپر فسفات تریپل به زمین داده شد. برای آماده سازی زمین ابتدا یک شخم نیمه عمیق با گاوآهن برگردان دار زده شد و پس از تسطیح با دستگاه فاروئر جوی و پشته روی زمین ایجاد گردید. به منظور اعمال ژنولیت و کود پایه در وسط پشته ها شیارها به عمق ۱۵ سانتی متر ایجاد گردید و کود پایه و ژنولیت در کف آن اعمال و سپس پشته ها را به حالت اول برگردانده شد. هر کرت فرعی شامل ۴ ردیف کاشت با فاصله ۶۰ سانتی متر و به طول ۵ متر بود. فاصله بین بوته ها روی خطوط کشت پس از عملیات تنک و وجین ۲۰ سانتی متر انتخاب گردید. بذر استفاده شده در این آزمایش از هیبریدهای زودرس به نام بلیزار از شرکت دانه های روغنی استان مرکزی شهرستان اراک تهیه گردید. کاشت در تاریخ ۳۰ اردیبهشت ماه سال ۱۳۸۹ بصورت کپه ای (در هر کپه ۳

بذر) و با دست انجام پذیرفت. اولین آبیاری بلافاصله پس از کاشت صورت گرفت و آبیاری دوم به فاصله ۴ روز انجام گردید.

نتایج تجزیه فیزیکی و شیمیایی خاک محل آزمایش

عمق	شن	لای (%)	رس	بافت خاک	هدایت الکتریکی	مواد خثی شونده	رطوبت اشباع %	کربن آلی
۳۰-۰	۴۷	۲۱	۳۲	لومی رسی شنی	۰/۶۶	۱۷/۹	۴۷/۳۴	۰/۵۱

عمق	فسفر قابل جذب (mg/kg)	پتاسیم قابل جذب	ازت کل (%)	آهن	روی	منگنز (mg/kg)	بر	مس
۳۰-۰	۶/۶	۱۷۸	۰/۶۳	۰/۷۸	۰/۴۱	۱/۱	۰/۱۵	۰/۳۹

واحدهای آزمایشی تا مرحله ۴ برگی بعد از تنک بطور یکنواخت و هر ۷ روز یکبار آبیاری گردیدند و بعد از این مرحله تیمارهای آبیاری اعمال گردید. اساس آبیاری و اعمال تنش‌ها در هفته های بعدی بر اساس فرمول زیر بود:

$$1000 \times \text{مساحت کرت} \times \text{راندمان مصرف} \times \text{ضریب گیاهی} \times (\text{متر مربع}) \times \text{تبخیر از تشتک} \times \text{حجم تشتک تبخیر} = \text{میزان آب مصرفی}$$

در طول اجرای آزمایش علف های هرز در سه نوبت در واحدهای آزمایشی به وسیله وجین با دست کنترل گردید. در مرحله گلدهی محلول پاشی برگی سلنیوم بوسیله سمپاش پستی صورت پذیرفت، که در این آزمایش از منبع سلنیت سدیم استفاده گردید به منظور جلوگیری از خسارت گنجشک پس از پایان دوره گرده افشانی، طبق های مورد نظر به وسیله توری پوشانیده شدند.

صفات اندازه گیری شده در این آزمایش شامل ارتفاع بوته، قطر ساقه، تعداد برگ در بوته، قطر طبق، تعداد دانه در طبق، وزن صد دانه، و عملکرد دانه بود داده های خام ابتدا وارد نرم افزار Excel شد، سپس با استفاده از نرم افزارهای MSTAT-C و SAS تجزیه شدند، که در این آزمایش تیمارهای آبیاری به عنوان کرت اصلی و مقادیر ژنولیت و سلنیوم به صورت فاکتوریل در کرت اصلی قرار گرفتند. مقایسه میانگین تیمارها نیز با استفاده از آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ انجام شد.

نتایج و بحث

ارتفاع گیاه

با توجه به نتایج تجزیه واریانس، اثر آبیاری و ژنولیت در سطح احتمال ۱٪ و اثر سلنیوم در سطح احتمال ۵٪ معنی دار شد (جدول ۱). با توجه به جدول مقایسه میانگین اثرات اصلی بیشترین ارتفاع بوته معادل ۱۷۳/۵۴ سانتی متر مربوط به تیمار آبیاری ۱۰۰٪ نیاز آبی گیاه و کمترین ارتفاع بوته معادل ۹۱/۵۶ سانتی متر مربوط به تیمار آبیاری ۵۰٪ نیاز آبی گیاه بود. نتایج نشان می دهد که تنش خشکی موجب کاهش ارتفاع بوته شد افزایش ارتفاع در تیمار آبیاری ۱۰۰٪ نیاز آبی گیاه نسبت به شاهد نشان می دهد که تامین رطوبت کافی تا مرحله گلدهی سبب حفظ توان گیاه در رشد اندام های هوایی از جمله ارتفاع می شود. همچنین مصرف ۸ تن در هکتار ژنولیت موجب افزایش ۱۱/۵۷٪ ارتفاع بوته گردید. مصرف ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم موجب افزایش ۳/۹۷٪ ارتفاع بوته گردید (جدول ۲). با توجه به جدول مقایسه میانگین اثرات دوگانه، در تیمار اثر متقابل آبیاری و ژنولیت، مصرف ۸ تن در هکتار ژنولیت در تیمارهای آبیاری ۷۵٪ و ۵۰٪ نیاز آبی گیاه به ترتیب موجب افزایش ۱۳/۷۳٪ و ۲۹/۰۴٪ ارتفاع بوته نسبت به شاهد در همان تیمار گردید. در تیمار اثر متقابل آبیاری و سلنیوم مصرف ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم در تیمارهای آبیاری ۷۵٪ و ۵۰٪ نیاز آبی گیاه به ترتیب موجب افزایش ۲/۳۳٪ و ۵/۳۳٪ ارتفاع بوته نسبت به شاهد در همان تیمار گردید. در تیمار اثر متقابل ژنولیت و سلنیوم مصرف ۸ تن در هکتار ژنولیت و ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم موجب افزایش ۱۶/۰۷٪ ارتفاع بوته گردید (جدول ۳).

مصرف ژنولیت و سلنیوم در تیمارهای کم آبیاری تا حدودی سبب افزایش ارتفاع گیاه گردیده است به طوری که نتایج جدول مقایسه میانگین اثرات سه گانه نشان می دهد که مصرف ۸ تن در هکتار ژنولیت و ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم در تیمارهای آبیاری ۷۵٪ و ۵۰٪ نیاز آبی گیاه به ترتیب موجب افزایش ۱۶/۵۷٪ و ۳۳/۲٪ ارتفاع بوته گردید (جدول ۴).

تعداد برگ در بوته

با توجه به نتایج تجزیه واریانس صفات اندازه گیری اثر آبیاری، ژنولیت و سلنیوم بر تعداد برگ در بوته در سطح احتمال ۱٪ معنی دار شد (جدول ۱). نتایج جدول مقایسه میانگین اثرات اصلی نشان داد که بیشترین تعداد برگ در بوته معادل ۲۱/۷۸ برگ مربوط به تیمار آبیاری ۱۰۰٪ نیاز آبی گیاه و کمترین تعداد برگ در بوته معادل ۱۱/۱۶ برگ، مربوط به تیمار آبیاری ۵۰٪ نیاز آبی گیاه بود. نتایج نشان می دهد که تنش خشکی باعث کاهش تعداد برگ در بوته می گردد. مصرف ۸ تن در هکتار ژنولیت باعث افزایش ۹/۱۶٪ تعداد برگ در بوته گردید. مصرف ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم موجب افزایش ۹/۰۳٪ تعداد برگ در بوته گردید (جدول ۲). با توجه به جدول تجزیه واریانس اثر متقابل آبیاری و ژنولیت، ژنولیت و سلنیوم در سطح احتمال ۱٪ معنی دار شد و اثر متقابل آبیاری و سلنیوم و اثر متقابل سه گانه آبیاری،

زئولیت و سلنیوم معنی دار نشد (جدول شماره ۱). نتایج جدول مقایسه میانگین اثرات دوگانه نشان می دهد که در تیمار اثر متقابل آبیاری و زئولیت در تیمارهای آبیاری ۰.۷۵٪ و ۰.۵۰٪ نیاز آبی گیاه به ترتیب موجب افزایش ۹/۱۷٪ و ۲۰/۷۳٪ تعداد برگ در بوته نسبت به شاهد در همان تیمار گردید.

جدول ۱: نتایج تجزیه واریانس صفات اندازه گیری شده

تیمارها	درجه آزادی	عملکرد	تعداد دانه در طبق	وزن صد دانه	قطر طبق	ارتفاع بوته	برگ در بوته	قطر ساقه
تکرار	۳	۹۰۶۱/۷۱ ^{ns}	۲۷۶/۱۵ ^{ns}	۰/۲۷ ^{ns}	۰/۹۳ ^{ns}	۲۵/۷۹ ^{ns}	۰/۴۱ ^{ns}	۰/۰۶ ^{ns}
آبیاری	۲	۹۶۸۳۴۱۶/۴۶ ^{**}	۲۴۴۳۶۴/۳۲ ^{**}	۵۴/۳۸ [*]	۳۹۱/۵۴ ^{**}	۴۶۶۳۲/۸۵ ^{**}	۶۸۰/۳۱ ^{**}	۱۰/۸۹ ^{**}
Ea	۶	۱۶۱۸۶۲/۶۲	۴۰۲/۴۱	۰/۱۴	۰/۸۹	۲۱۷/۲۱	۰/۷۱	۰/۰۴
زئولیت	۲	۸۳۹۱۴۹/۲۳ ^{**}	۱۷۵۸۷/۵۸ ^{**}	۸/۰۹ ^{**}	۶۲/۷۵ ^{**}	۱۸۲۴/۶۸ ^{**}	۱۵/۵۵ ^{**}	۲/۱۵ ^{**}
سلنیوم	۱	۷۶۳۳۹۰/۷۵ ^{**}	۶۲۳۵/۶۵ ^{**}	۱/۲۴ ^{**}	۱۱/۳۱ ^{**}	۵۹۵/۲۹ [*]	۴/۶۸ ^{**}	۱/۷۵ ^{**}
آبیاری×زئولیت	۴	۱۳۷۵۲۴/۱۶ ^{**}	۸۵۶/۴۵ ^{**}	۰/۴۲ [*]	۰/۸۵ ^{**}	۷۴۴/۵۶ ^{**}	۳/۱۸ ^{**}	۰/۲۶ ^{**}
آبیاری×سلنیوم	۲	۱۳۲۷۷۹/۸۱ ^{**}	۳۹۵/۴۲ ^{ns}	۰/۰۵ ^{ns}	۴/۱۷ ^{**}	۳۴/۲۹ ^{ns}	۱/۴۴ ^{ns}	۰/۰۵ ^{ns}
زئولیت×سلنیوم	۲	۵۲۰۴۶/۶۹ ^{ns}	۶۳۹/۵۴ [*]	۰/۱۵ ^{ns}	۲/۶۴ [*]	۴۱۸/۶۱ [*]	۳/۸۶ ^{**}	۰/۲۵ [*]
آبیاری×زئولیت×سلنیوم	۴	۳۰۷۴۲/۷۹ ^{ns}	۱۹۵/۲۹ ^{ns}	۰/۰۹ ^{ns}	۲/۷۲ [*]	۳۹/۳۲ ^{ns}	۱/۳۲ ^{ns}	۰/۱۸ [*]
Eb	۴۵	۲۲۸۸۲/۳۹	۱۳۰/۷۷	۰/۱۲	۰/۸۱	۹۷/۵۵	۰/۷۶	۰/۰۵
ضریب تغییرات (%)		۶/۳	۳/۱۵	۶/۰۸	۵/۹۶	۶/۹۵	۵/۳۶	۹/۰۷

ns، * و **: به ترتیب غیر معنی دار، معنی دار در سطح ۰.۵٪ و ۰.۱٪.

در تیمار اثر متقابل آبیاری و سلنیوم در تیمار آبیاری ۰.۵۰٪ نیاز آبی گیاه مصرف ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم موجب افزایش ۹/۱۵٪ تعداد برگ در بوته گردید. در تیمار اثر متقابل زئولیت و سلنیوم مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت به همراه ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم موجب افزایش ۱۲/۶۱٪ تعداد برگ در بوته گردید (جدول ۳).

نتایج مقایسه میانگین اثرات سه گانه نشان می دهد که مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت به همراه ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم در تیمارهای آبیاری ۰.۷۵٪ و ۰.۵۰٪ نیاز آبی گیاه به ترتیب موجب افزایش ۱۱/۳۷٪ و ۲۸/۹٪ تعداد برگ در بوته گردید (جدول ۴).

قطر ساقه

با توجه به نتایج تجزیه واریانس اثر آبیاری، زئولیت و سلنیوم بر قطر ساقه در سطح احتمال ۱٪ معنی دار شد (جدول ۱). نتایج جدول مقایسه میانگین اثرات اصلی نشان می دهد که بیشترین قطر ساقه معادل ۳/۳۴ سانتی متر مربوط به تیمار آبیاری ۱.۰۰٪ نیاز آبی گیاه و کمترین قطر ساقه معادل ۲/۰۱ سانتی متر مربوط به تیمار آبیاری ۰.۵۰٪ نیاز آبی گیاه بود. همچنین مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت موجب افزایش ۲۰٪ قطر ساقه گردید. مصرف ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم موجب افزایش ۱۱/۱۵٪ قطر ساقه گردید

(جدول ۲). نتایج مقایسه میانگین اثرات دوگانه نشان می دهد که در تیمار اثر متقابل آبیاری و زئولیت، مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت در تیمارهای آبیاری ۷۵٪ و ۵۰٪ نیاز آبی گیاه به ترتیب موجب افزایش ۱۹/۲۸٪ و ۳۷/۲۵٪ قطر ساقه نسبت شاهد در همان تیمار گردید. در تیمار اثر متقابل زئولیت و سلنیوم مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت به همراه ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم موجب افزایش ۲۹/۷۲٪ قطر ساقه نسبت به شاهد گردید (جدول ۳).

جدول ۲: مقایسه میانگین اثرات اصلی صفات زراعی اندازه گیری

تیمارها	عملکرد	تعداد دانه در طبق	وزن صد دانه	قطر طبق	ارتفاع بوته	تعداد برگ در بوته	قطر ساقه
آبیاری							
۱۰۰٪ نیاز آبی گیاه	۳۰۰۹/۴a	۴۶۳/۹a	۷/۱۳a	۱۹/۰۷a	۱۳۳/۵۴a	۲۱/۷۸a	۳/۳۴a
۷۵٪ نیاز آبی گیاه	۲۴۴۴/۲b	۳۵۹/۸۲b	۵/۸۷b	۱۵/۲۹b	۱۶۰/۶۴b	۱۵/۷۹b	۲/۵۳b
۵۰٪ نیاز آبی گیاه	۱۷۴۱/۵c	۲۶۲/۱۲c	۴/۱۳c	۱۱/۰۰c	۹۱/۵۶c	۱۱/۱۶c	۲/۰۱c
زئولیت							
عدم مصرف زئولیت	۲۲۰۷/۵۶c	۳۳۵/۹۱c	۵/۱۸c	۱۳/۷۲c	۱۳۲/۹۴c	۱۵/۵۶b	۲/۳۶c
۴ تن در هکتار زئولیت	۲۴۰۶/۱۹b	۳۵۹/۹۹b	۵/۶۲b	۱۴/۷۵b	۱۴۲/۴۵b	۱۶/۰۴b	۲/۵۷b
۸ تن در هکتار زئولیت	۲۵۸۱/۲۹a	۳۸۹/۹۴a	۶/۳۳a	۱۶/۸۹a	۱۵۰/۳۵a	۱۷/۱۳a	۲/۹۵a
سلنیوم							
عدم مصرف سلنیوم	۲۲۹۵/۳۸b	۳۵۲/۶۴b	۵/۵۸b	۱۴/۷۲b	۱۳۹/۰۴b	۱۵/۹۹b	۲/۴۷b
۱۸ گرم در هکتار سلنیوم	۲۵۰۱/۳۲a	۳۷۱/۲۵a	۵/۸۴a	۱۵/۵۲a	۱۴۴/۷۹a	۱۶/۵a	۲/۷۸a

در هر ستون میانگین‌هایی با حروف مشترک در سطح احتمال ۵٪ دارای اختلاف معنی‌دار نمی‌باشند

با توجه به جدول مقایسه میانگین اثرات سه گانه، مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت به همراه ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم در تیمارهای آبیاری ۷۵٪ و ۵۰٪ نیاز آبی گیاه به ترتیب موجب افزایش ۲۵٪ و ۴۵/۲۶٪ قطر ساقه گردید (جدول ۴).

تعداد دانه در طبق

بر اساس جدول تجزیه واریانس اثر اصلی آبیاری، زئولیت و سلنیوم در سطح احتمال ۱٪ معنی دار شد (جدول ۱). نتایج جدول مقایسه میانگین اثرات اصلی صفات اندازه گیری شده نشان داد که بیشترین تعداد دانه در طبق معادل ۴۶۳/۹ مربوط به تیمار آبیاری ۱۰۰٪ نیاز آبی گیاه و کمترین تعداد دانه در طبق معادل ۲۶۲/۱۲ مربوط به تیمار آبیاری ۵۰٪ نیاز آبی گیاه بود (جدول ۲). نتایج بدست آمده نشان داد که خشکی سبب کاهش تعداد دانه در طبق گردید. طرح اولیه گلچه های وسط طبق در مرحله ۸ الی ۱۲ برگی ریخته می شود و تنش رطوبتی در طول دوره رویشی، ریزش برگهای بوته را سبب شده، برگ‌ها جهت بقای خود رطوبت مورد نیاز را از ساقه و حتی دمبرگ کسب می کنند و در نتیجه تشکیل طبق و رشد آن و دانه بندی و تعداد دانه در طبق به طور بارزی کاهش می یابد (۲). زئولیت به دلیل جذب و حفظ رطوبت در

زمان های تنش می تواند آب مورد نیاز گیاه را تا حدودی تامین نموده و موجب ثبات عملکرد گردد. شارت و همکاران (۱۹۹۳) اظهار داشتند که تعداد دانه در طبق و وزن آن ها در اثر کمبود آب کاهش می یابد (۵).

نتایج جدول مقایسه میانگین اثرات اصلی صفات اندازه گیری شده نشان داد که مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت موجب افزایش ۱۳/۸۵٪ تعداد دانه در طبق گردید. همچنین مصرف ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم موجب افزایش ۵/۰۱٪ تعداد دانه در طبق گردید (جدول ۲). با توجه به جدول تجزیه واریانس اثر متقابل آبیاری و زئولیت در سطح ۱٪ و اثر متقابل زئولیت و سلنیوم در سطح ۵٪ معنی دار شد و اختلاف معنی داری در تیمار آبیاری و سلنیوم وجود نداشت. همچنین اثر متقابل سه گانه آبیاری، زئولیت و سلنیوم اختلاف معنی داری بر صفت تعداد دانه در طبق نداشت (جدول ۱). با توجه به جدول مقایسه میانگین اثرات دوگانه، در تیمار آبیاری و زئولیت، مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت در تیمارهای آبیاری ۷۵٪ و ۵۰٪ به ترتیب موجب افزایش ۱۶/۲۶ و ۱۸/۹۸٪ تعداد دانه در طبق گردید. همچنین در تیمار آبیاری و سلنیوم مصرف ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم در تیمارهای آبیاری ۷۵٪ و ۵۰٪ به ترتیب موجب افزایش ۷/۲۳ و ۶/۶۴٪ تعداد دانه در طبق گردید. در تیمار زئولیت و سلنیوم مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت و ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم موجب افزایش ۱۸/۷۵٪ تعداد دانه در طبق نسبت به شاهد گردید (جدول ۳). با توجه به جدول مقایسه میانگین اثرات سه گانه مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت و ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم در تیمارهای آبیاری ۷۵٪ و ۵۰٪ به ترتیب موجب افزایش ۲۳/۴۳ و ۲۴/۷۵٪ تعداد دانه در طبق گردید.

وزن صد دانه

بر اساس نتایج تجزیه واریانس صفات اندازه گیری تاثیر تیمارهای آبیاری و سطوح زئولیت و سلنیوم بر وزن صد دانه معنی دار شد (جدول ۱). طبق جدول مقایسه میانگین اثرات اصلی بیشترین وزن دانه معادل ۷/۱۳ گرم مربوط به تیمار آبیاری ۱۰۰٪ نیاز آبی گیاه و کمترین وزن صد دانه معادل ۴/۱۳ گرم مربوط به تیمار آبیاری ۵۰٪ نیاز آبی بود. نتایج نشان داد تنش خشکی موجب کاهش وزن صد دانه شد (جدول ۲). وزن صد دانه تیمارهایی (آبیاری معادل ۷۵ و ۵۰٪ نیاز آبی گیاه) که در دوره پر شدن دانه دچار تنش خشکی شدند به شدت کاهش یافت. به نظر می رسد در اثر افزایش میزان تبخیر و تعرق و کاهش پتانسیل آب در گیاه، راندمان فتوسنتز پایین آمده و تولید و انتقال مواد فتوسنتزی کاهش می یابد، این امر حساسیت صفت فوق را به کمبود آب در مرحله پر شدن دانه نشان می دهد. احتمال دارد ادامه روند تنش خشکی روی انتقال جاری و مجدد مواد فتوسنتزی بوته ها تاثیر منفی گذاشته و در نهایت مواد منتقل شده به دانه کاهش یافته است و همین مساله منجر به چروکیدگی و کاهش وزن دانه ها گردیده است. نتایج این تحقیق با یافته های سایر محققین (۴، ۵، ۶، ۱۱ و ۱۳) مطابقت دارد.

جدول ۳: مقایسه میانگین اثرات دوگانه صفات زراعی اندازه گیری شده

تیمارها	عملکرد	تعداد دانه در طبق	وزن صد دانه	قطر طبق	ارتفاع بوته	تعداد برگ در بوته	قطر ساقه
آبیاری × ژنولیت							
۱0 × Z0	۲۹۲۹/۶۷a	۴۳۹/۴۸b	۶/۶۸b	۱۷/۶۴c	۱۷۲/۶۹a	۲۱/۳۹a	۳/۲۳b
۱0 × Z1	۳۰۴۰/۳۴a	۴۷۰/۴۴a	۷/۲۲a	۱۹/۱۷b	۱۷۸/۲۷a	۲۲a	۳/۳ab
۱0 × Z2	۳۰۵۸/۱۰a	۴۸۱/۷۸a	۷/۵a	۲۰/۴۱a	۱۶۹/۶۵ab	۲۱/۹۴a	۳/۵a
۱1 × Z0	۲۱۲۰/۷۳d	۳۳۳/۸۸e	۵/۱۷d	۱۴/۶۷e	۱۴۹/۰۲c	۱۵/۱۴c	۲/۲۶e
۱1 × Z1	۲۴۴۵/۲۶c	۳۴۶/۸۴d	۵/۷۴c	۱۵/۰۲e	۱۶۰/۱۵b	۱۵/۵۷c	۲/۵۲d
۱1 × Z2	۲۷۶۷/۶۴b	۳۹۸/۷۵c	۶/۷۱b	۱۶/۱۷d	۱۷۲/۷۵a	۱۶/۶۷b	۲/۸c
۱2 × Z0	۱۵۷۲/۲۸g	۲۳۴/۳۷h	۳/۷f	۸/۸۵g	۷۷/۰۹f	۱۰/۱۳e	۱/۶g
۱2 × Z1	۱۷۳۲/۹۷f	۲۶۲/۷g	۳/۹۱f	۱۰/۰۶f	۸۸/۹۴e	۱۰/۵۷e	۱/۸۷f
۱2 × Z2	۱۹۱۹/۱۴e	۲۸۹/۳f	۴/۸e	۱۴/۰۹e	۱۰۸/۶۵d	۱۲/۷۸d	۲/۵۵d
آبیاری × سلنیوم							
۱0 × S0	۲۹۴۹/۱۲a	۴۵۸/۵b	۷/۰۶a	۱۸/۸۸a	۱۶۹/۳۳b	۲۱/۷a	۳/۱۷b
۱0 × S1	۳۰۶۹/۶۲a	۴۶۹/۳a	۷/۲۱a	۱۹/۲۶a	۱۷۷/۷۵a	۲۱/۸۵a	۳/۵۲a
۱1 × S0	۲۲۵۵/۳۵c	۳۴۶/۳۲d	۵/۷c	۱۵/۱۶b	۱۵۸/۷۴c	۱۵/۶۴b	۲/۴۳d
۱1 × S1	۲۶۳۳/۰۷b	۳۷۳/۳۳c	۶/۰۵b	۱۵/۴۱b	۱۶۲/۵۴bc	۱۵/۹۵b	۲/۶۳c
۱2 × S0	۱۶۱۸/۶۶d	۲۵۳/۱۱f	۳/۹۹d	۱۰/۱۲d	۸۹/۰۵d	۱۰/۶۲d	۱/۸۱f
۱2 × S1	۱۸۰۱/۲۷d	۲۷۱/۱۳e	۴/۲۸d	۱۱/۸۸c	۹۴/۰۷d	۱۱/۶۹c	۲/۲e
ژنولیت × سلنیوم							
Z0 × S0	۲۱۴۸/۱۸e	۳۲۹/۲e	۵/۱e	۱۳/۵۴e	۱۳۲/۶۳c	۱۵/۵۹c	۲/۲۷c
Z0 × S1	۲۲۶۷/۹۴ed	۳۴۲/۶۱d	۵/۲۷ed	۱۳/۹ed	۱۳۳/۲۴c	۱۵/۵۳c	۲/۴۶c
Z1 × S0	۲۳۰۸/۶۹cd	۳۵۴/۰۳c	۵/۵۴cd	۱۴/۵۲cd	۱۴۱/۸۲b	۱۵/۹۶bc	۲/۴۷c
Z1 × S1	۲۵۰۳/۶۸b	۳۶۵/۹۵b	۵/۷c	۱۴/۹۸c	۱۴۳/۰۸b	۱۶/۱۳bc	۲/۶۶b
Z2 × S0	۲۴۲۹/۲۶bc	۳۷۴/۶۹b	۶/۱۱b	۱۶/۱۱b	۱۴۲/۶۵b	۱۶/۴۱b	۲/۶۸b
Z2 × S1	۲۷۳۳/۳۳a	۴۰۵/۱۹a	۶/۵۶a	۱۷/۶۷a	۱۵۸/۰۴a	۱۷/۸۴a	۳/۲۳a

اعداد هر ستون که دارای حداقل یک حرف مشترک می باشند فاقد تفاوت معنی دار در سطح احتمال ۵٪ می باشند

I0 = ۱۰۰٪ نیاز آبی گیاه   I1 = ۷۵٪ نیاز آبی گیاه   I2 = ۵۰٪ نیاز آبی گیاه

Z0 = بدون ژنولیت   Z1 = ۴ تن در هکتار   Z2 = ۸ تن در هکتار

S0 = بدون سلنیوم   S = ۱۸ گرم در هکتار

با افزایش ژنولیت، وزن صد دانه افزایش یافت. مصرف ۸ تن در هکتار ژنولیت موجب افزایش ۱۸/۱۶٪ وزن صد دانه گردید. محلول پاشی سلنیوم موجب افزایش ۴/۴۵٪ وزن صد دانه گردید (جدول ۲). با توجه به جدول تجزیه واریانس اثر متقابل آبیاری و ژنولیت بر وزن صد دانه در سطح ۵٪ معنی دار شد و اثرات متقابل آبیاری و سلنیوم، ژنولیت و سلنیوم و اثر متقابل سه گانه آبیاری، ژنولیت و سلنیوم معنی دارد نشد (جدول ۱).

بر اساس نتایج مقایسه میانگین اثرات دوگانه، در تیمار آبیاری و زئولیت، مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت در تیمارهای آبیاری ۷۵٪ و ۵۰٪ به ترتیب موجب افزایش ۲۲/۹۵ و ۲۲/۹۱٪ وزن دانه نسبت به تیمارهای شاهد گردید. همچنین محلول پاشی سلنیوم در تیمارهای آبیاری ۷۵٪ و ۵۰٪ به ترتیب موجب افزایش ۵/۷۸ و ۶/۷۷٪ وزن دانه گردید. در تیمار زئولیت و سلنیوم، مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت و ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم موجب افزایش ۲۲/۲۵ در صدی وزن صد دانه گردید (جدول ۳). جدول مقایسه میانگین اثرات متقابل سه گانه نشان می دهد که مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت و ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم در تیمارهای آبیاری ۷۵٪ و ۵۰٪ به ترتیب موجب افزایش ۲۵/۸۴ و ۲۸/۸۵٪ وزن صد دانه گردید (جدول ۴).

قطر طبق

بر اساس تجزیه واریانس صفات اندازه گیری شده تاثیر تیمارهای آبیاری، زئولیت، سلنیوم و اثرات متقابل دوگانه آبیاری و زئولیت، آبیاری و سلنیوم در سطح ۱٪ و اثر متقابل زئولیت و سلنیوم و اثر سه گانه آبیاری، زئولیت و سلنیوم در سطح احتمال ۵٪ بر میزان قطر طبق معنی دار شد (جدول ۱). نتایج جدول مقایسه میانگین اثرات اصلی نشان می دهد که با اعمال تنش خشکی، قطر طبق کاهش یافت. بیشترین قطر طبق معادل ۱۹/۰۷ سانتی متر مربوط به تیمار آبیاری ۱۰۰٪ نیاز آبی گیاه و کمترین میزان قطر طبق معادل ۱۱ سانتی متر مربوط به تیمار آبیاری ۵۰٪ نیاز آبی گیاه بود. با توجه به نتایج به دست آمده اعمال تنش خشکی باعث کاهش قطر طبق شده است چراکه وقوع تنش خشکی در طول دوره رویشی سبب نقصان تعداد برگ و در نهایت سطح برگ شده و در نتیجه کل مواد فتوسنتزی تولیدی برای رشد طبق و حصول عملکرد بالا کاهش می یابد. اثر تنش خشکی روی کاهش قطر طبق توسط کلهری و همکاران (۱۳۸۱) آندریا و همکاران (۱۹۹۵) و یگاپان و همکاران (۱۹۸۲) نیز گزارش شده است. قطر بر اساس از جمله اساسی ترین صفاتی است که تحت تاثیر تنش رطوبتی افت می کند و بر اجزای عملکرد نظیر، تعداد دانه در طبق تاثیر منفی می گذارد. مظفری و همکاران (۱۳۷۵) مشاهده نمودند تنش خشکی بر قطر طبق اثر منفی داشته و یکی از اهداف اصلاحی آفتابگردان انتخاب ژنوتیپ هایی با قطر طبق بیشتر می باشد. همچنین مصرف زئولیت به میزان ۸ تن در هکتار موجب افزایش ۱۸/۷۶٪ قطر طبق گردیده است. مصرف ۱۸ گرم سلنیوم در هکتار موجب افزایش ۵/۱۵٪ قطر طبق گردید. (جدول ۲). با توجه به جدول مقایسه میانگین اثرات دوگانه، مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت در تیمارهای آبیاری ۷۵٪ و ۵۰٪ نیاز آبی گیاه به ترتیب موجب افزایش ۹/۲۷ و ۳۷/۱۸٪ قطر طبق گردید. در تیمار اثر متقابل آبیاری و سلنیوم، مصرف ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم در تیمار آبیاری ۵۰٪ نیاز آبی گیاه موجب افزایش ۱۴/۸۱٪ قطر طبق گردید. در اثر متقابل زئولیت و سلنیوم، مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت و ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم موجب افزایش ۲۳/۳۷٪ قطر طبق گردید (جدول ۳).

با توجه به نتایج جدول مقایسه میانگین اثرات سه گانه، مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت و ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم در تیمارهای آبیاری ۷۵٪ و ۵۰٪ به ترتیب موجب افزایش ۱۰/۶۴ و ۴۵/۰۸٪ قطر طبق گردید (جدول ۴). به نظر می رسد که استفاده از زئولیت با توجه به قابلیت جذب آب و به تدریج در اختیار قرار دادن آن برای گیاه توانسته است که تا حدودی کمبود رطوبت را جبران نماید. همچنین سلنیوم با توجه به اینکه در شرایط خشکی آب را در گیاه تنظیم می نماید موجب می شود تا رطوبتی که در دسترس گیاه است به نحو مطلوبی در اختیار گیاه قرار بگیرد.

عملکرد دانه

بر اساس نتایج تجزیه واریانس اثر آبیاری بر عملکرد دانه در سطح احتمال ۱٪ معنی دار بود (جدول ۱). مقایسه میانگین اثرات اصلی صفات اندازه گیری شده نشان داد بیشترین عملکرد دانه معادل ۳۰۰۹/۴ کیلوگرم در هکتار از تیمار آبیاری ۱۰۰٪ نیاز آبی گیاه حاصل شد و کمترین عملکرد دانه معادل ۱۷۴۱/۵ کیلوگرم در هکتار از آبیاری معادل ۵۰٪ نیاز آبی گیاه حاصل شد (جدول ۲). نتایج نشان می دهد که با اعمال تنش خشکی عملکرد دانه کاهش یافت. اعمال تنش معادل ۵۰٪ نیاز آبی گیاه، عملکرد دانه را ۴۲/۱۳٪ نسبت به شاهد کاهش داد (جدول ۲). دلیل کاهش عملکرد دانه در اثر تنش خشکی به علت کاهش تعداد دانه و کاهش وزن صد دانه بوده است. نتایج با پژوهش گوسوی و همکاران (۲۰۰۴)، دانشیان و همکاران (۲۰۰۵) مطابقت دارد. شرایط کم آبی با اثر منفی بر اجزای عملکرد باعث افت عملکرد دانه می گردد. کاهش عملکرد دانه آفتابگردان در اثر تنش رطوبتی و یا شرایط کم آبیاری توسط پژوهشگران دیگری نیز به اثبات رسیده است (۱، ۱۱ و ۲۵). کمبود آب در مرحله رویشی باعث کاهش رشد اندام ها، کاهش توسعه سطح برگ، قطر طبق و تعداد دانه در طبق می شود که نهایتاً افت عملکرد را به دنبال داشته است (۵). مظاهری لقب و همکاران (۱۳۸۰) اظهار نمودند که رژیم آبیاری نامطلوب ضمن کاهش سطح برگها و پیری زود رس آنها، باعث افت عملکرد دانه می گردد. البته برخی از محققین علت عمده افت عملکرد دانه در اثر تنش خشکی را کاهش فتوسنتز جاری و انتقال مجدد مواد طی دوره پرشدن دانه می دانند (۵ و ۱۰). مصرف زئولیت و سلنیوم توانسته است که اختلاف معنی داری در عملکرد دانه ایجاد نماید. بین سطوح مختلف زئولیت و سلنیوم از نظر عملکرد دانه اختلاف بسیار معنی داری در سطح احتمال ۱٪ وجود داشت (جدول ۱). بیشترین عملکرد دانه در مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت، معادل ۲۵۸۱/۲۹ کیلوگرم در هکتار و کمترین مقدار عملکرد دانه در تیمار عدم مصرف زئولیت، معادل ۲۲۰۷/۵۶ گردید که مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت نسبت به شاهد موجب افزایش ۱۴/۴۷٪ عملکرد شد (جدول ۲).

نتایج جدول مقایسه میانگین نشان می دهد که مصرف ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم موجب افزایش ۸/۲۳٪ عملکرد نسبت به عدم مصرف سلنیوم گردید. با توجه جدول تجزیه واریانس اثر متقابل آبیاری، زئولیت و آبیاری، سلنیوم در سطح احتمال ۱٪ معنی دار شد (جدول ۱). با توجه به جدول مقایسه میانگین اثرات

دوگانه صفات اندازه گیری شده بیشترین عملکرد دانه معادل $3058/10$ کیلوگرم در هکتار مربوط به تیمار آبیاری 100% آب مورد نیاز گیاه و مصرف 8 تن در هکتار زئولیت بود و کمترین عملکرد دانه معادل $1572/28$ کیلوگرم در هکتار مربوط به تیمار آبیاری 50% رطوبت مورد نیاز و عدم مصرف زئولیت بود. (جدول ۳). نتایج نشان داد که مصرف زئولیت هم در شرایط مطلوب رطوبتی و هم در شرایط تنش خشکی عملکرد دانه را افزایش داد، به طوری که در تیمار آبیاری 75% نیاز آبی گیاه مصرف 8 تن در هکتار زئولیت موجب افزایش $23/34\%$ عملکرد نسبت به شاهد در همین تیمار و در تیمار آبیاری معادل 50% نیاز آبی گیاه مصرف 8 تن در هکتار زئولیت موجب افزایش $18/07\%$ عملکرد نسبت به شاهد در همین تیمار گردید (جدول ۳).

اثر متقابل آبیاری و سلنیوم در سطح 1% معنی دار شد و با توجه به جدول مقایسه میانگین مصرف 18 گرم در هکتار سلنیوم در تیمار آبیاری 75% و 50% نیاز آبی گیاه به ترتیب $14/34$ و $6/64\%$ افزایش عملکرد نسبت به عدم مصرف سلنیوم در همان تیمار داشته است. اثر متقابل زئولیت و سلنیوم اختلاف معنی داری را در عملکرد دانه نداشت ولی مصرف 8 تن در هکتار زئولیت به همراه 18 گرم در هکتار سلنیوم موجب افزایش $21/4\%$ عملکرد گردیده است.

با توجه به نتایج جدول تجزیه واریانس اثر متقابل سه گانه آبیاری، زئولیت و سلنیوم بر عملکرد دانه اختلاف معنی داری را نشان نداد با این وجود تیمارها در گروه های مختلف قرار گرفتند. بیشترین عملکرد دانه معادل $3224/5$ کیلوگرم در هکتار از تیمار 100% نیاز آبی گیاه توام با مصرف سلنیوم و 8 تن در هکتار زئولیت به دست آمد که با تیمار 100% نیاز آبی گیاه توام با مصرف سلنیوم و 4 تن در هکتار زئولیت با عملکردی معادل $3105/3$ کیلوگرم در هکتار در یک گروه آماری قرار گرفتند (جدول ۱).

در تیمار آبیاری 75% نیاز آبی گیاه با مصرف 8 تن در هکتار زئولیت و 18 گرم در هکتار سلنیوم عملکرد دانه $34/16\%$ نسبت به تیمار آبیاری معادل 70% نیاز آبی گیاه و بدون مصرف زئولیت و سلنیوم افزایش یافت حال در تیمار آبیاری 50% نیاز آبی گیاه با مصرف 8 تن در هکتار زئولیت و 18 گرم در هکتار سلنیوم عملکرد دانه $24/61\%$ افزایش یافت. با توجه به نتایج به دست آمده مصرف زئولیت و سلنیوم می تواند کمبود آب را تا حدودی جبران نموده و موجب افزایش عملکرد نسبت به تیمارهای تنش گردد.

جدول ۴: مقایسه میانگین اثرات سه گانه صفات زراعی اندازه گیری شده

تیمارها	عملکرد	تعداد دانه در طبق	وزن صد دانه	قطر طبق	ارتفاع بوته	تعداد برگ در بوته	قطر ساقه
آبیاری × ژنولیت × سلنیوم							
I0 Z0 S0	۲۹۸۰/۲b	۴۳۴/۸۵cd	۶/۶۱bc	۱۷/۰۷ed	۱۷۲/۷۷ab	۲۱/۴۱a	۳/۰۶bcd
I0 Z0 S1	۲۸۷۹/۱b	۴۴۴/۱۱c	۶/۷۶bc	۱۸/۰۲cd	۱۷۲/۶۲ab	۲۱/۳۸a	۳/۴b
I0 Z1 S0	۲۹۷۵/۴b	۴۶۵/۴۹b	۷/۱ab	۱۹/۲۳abc	۱۷۷/۰۹a	۲۱/۹۱a	۳/۳۷b
I0 Z1 S1	۳۱۰۵/۳ab	۴۷۵/۳۹ab	۷/۳۴a	۱۹/۰۸bc	۱۷۹/۴۵a	۲۲/۰۹a	۳/۲۳bc
I0 Z2 S0	۲۸۹۱/۷b	۴۷۵/۱۵ab	۷/۴۶a	۲۰/۳۲ab	۱۵۸/۱۲bc	۲۱/۷۹a	۳/۰۹bcd
I0 Z2 S1	۳۲۲۴/۵a	۴۸۸/۴۱a	۷/۵۴a	۲۰/۵a	۱۸۱/۱۷a	۲۲/۰۹a	۳/۹۲a
I1 Z0 S0	۱۹۷۵/۲e	۳۲۴/۹۳g	۵/۰۸f	۱۴/۷۸f	۱۴۷/۷۳c	۱۵/۱۹cd	۲/۱۹g
I1 Z0 S1	۲۲۶۶/۳d	۳۴۲/۸۳f	۵/۲۵ef	۱۴/۵۷f	۱۵۰/۳۱c	۱۵/۰۹cd	۲/۳۴fg
I1 Z1 S0	۲۲۵۷/۸d	۳۴۰/۹fg	۵/۶۸ed	۱۴/۹۱f	۱۶۰/۰۷bc	۱۵/۵۳cd	۲/۴۱fg
I1 Z1 S1	۲۶۳۲/۷c	۳۵۲/۷۸f	۵/۸d	۱۵/۱۳f	۱۶۰/۲۳bc	۱۵/۶۱cd	۲/۶۴ef
I1 Z2 S0	۲۵۳۳/۱c	۳۷۳/۱۲e	۶/۳۴c	۱۵/۸۱ef	۱۶۷/۴۱ab	۱۶/۱۹bc	۲/۶۹ef
I1 Z2 S1	۳۰۰۰/۲ab	۴۲۴/۳۷d	۷/۰۸ab	۱۶/۵۴e	۱۷۷/۰۹a	۱۷/۱۴b	۲/۹۲cde
I2 Z0 S0	۱۴۸۹/۱g	۲۲۷/۸۳l	۳/۶h	۸/۷۷i	۷۷/۴f	۱۰/۱۶e	۱/۵۶h
I2 Z0 S1	۱۶۵۵/۴fg	۲۴۰/۹kl	۳/۸۱h	۸/۹۴i	۷۶/۷۸f	۱۰/۱۱e	۱/۶۳h
I2 Z1 S0	۱۶۹۲/۹f	۲۵۵/۷kj	۳/۸۵h	۹/۳۹i	۸۸/۳۱ef	۱۰/۴۶e	۱/۶۲h
I2 Z1 S1	۱۷۷۳/۱ef	۲۶۹/۷ij	۳/۹۷h	۱۰/۷۲h	۸۹/۵۷ef	۱۰/۶۸e	۲/۳۱g
I2 Z2 S0	۱۸۶۳e	۲۷۵/۸i	۴/۵۴g	۱۲/۲۱g	۱۰۱/۴۴e	۱۱/۲۶e	۲/۲۶g
I2 Z2 S1	۱۹۷۵/۳e	۳۰۲/۸h	۵/۰۶f	۱۵/۹۷ef	۱۱۵/۸۷d	۱۴/۲۹d	۲/۸۵ed

اعداد هر ستون که دارای حداقل یک حرف مشترک می باشند فاقد تفاوت معنی دار در سطح احتمال ۵٪ می باشند

نتایج تحقیق نشان داد کاهش رطوبت در خاک آثار معنی داری بر صفات اندازه گیری شده، خصوصاً عملکرد داشت. نتایج نشان داد اثر آبیاری به صفات اندازه گیری شده معنی دار بود. بیشترین عملکرد دانه معادل ۳۲۲۴/۵ کیلوگرم در هکتار مربوط به تیمار آبیاری ۱۰۰٪ نیاز آبی گیاه و مصرف ۸ تن در هکتار ژنولیت و ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم بدست آمد. مصرف ژنولیت و سلنیوم باعث افزایش عملکرد دانه در تنش خشکی شد. به طوری که مصرف ۸ تن در هکتار ژنولیت و ۱۸ گرم در هکتار سلنیوم در تیمار آبیاری ۷۵ و ۵۰٪ به ترتیب موجب افزایش ۳۴/۱۶٪ و ۲۴/۶۱٪ عملکرد نسبت به عدم مصرف ژنولیت و سلنیوم در همین تیمارها شد.

منابع

۱- آلیاری، ه. و شکاری، ف. ۱۳۷۹. دانه های روغنی، زراعت و فیزیولوژی. انتشارات عمیدی تبریز. ۱۸۲ صفحه.

- ۲- خانی، م.، دانشیان، ج.، زینالی خانقاه، ح. و قنادها، م. ۱۳۸۴. تجزیه ژنتیکی عملکرد و اجزای آن در لاین هتای آفتابگردان با استفاده از طرح تلاقی لاین * تستر در شرایط تنش و بدون تنش خشکی. مجله علوم کشاورزی ایران ۳۶(۲):۴۳۵-۴۴۵.
- ۳- دانشیان، ج. ۱۳۸۱. گزینش لاینهای متحمل به کم آبی آفتابگردان (گزارش نهایی). موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، بخش تحقیقات دانه های روغنی، کرج.
- ۴- دانشیان، ج.، جباری، ح. و فرخی، ا. ۱۳۸۵. اثر تنش کم آبی و تراکم گیاه بر عملکرد دانه و خصوصیات زراعی آفتابگردان در کشت دوم. نهمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات، پردیس ابوریحان، دانشگاه تهران.
- ۵- راضی، ه. و آساد، م. ت. ۱۳۷۷. ارزیابی تغییرات مهم زراعی و معیارهای سنجش تحمل به خشکی در ارقام آفتابگردان. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، جلد دوم، شماره اول، صفحات ۳۱ تا ۴۳.
- ۶- رفیعی، ف.، کاشانی، ع.، مامقانی، ر. و گلچین، ا. ۱۳۸۴. تاثیر مراحل آبیاری و کاربرد نیتروژن بر عملکرد و برخی خصوصیات مرفولوژیکی هیبرید گلشید آفتابگردان. مجله علوم زراعی ایران ۷(۱): ۴۴-۵۳.
- ۷- رنجبر چوبه، م. ۱۳۸۲. تاثیر آبیاری و مصرف زئولیت طبیعی بر عملکرد کمی و کیفی توتون کوکر ۳۴۷، پایان نامه کارشناسی ارشد رشته زراعت، دانشگاه گیلان.
- ۸- غلامحسینی، م. ا.، قلاوند، س. ع.، مدرس ثانوی، م. و جمشیدی، ا. ۱۳۸۶. تاثیر کاربرد کمپوستهای زئولیتی در اراضی شنی بر عملکرد دانه و سایر صفات زراعی آفتابگردان. علوم محیطی سال پنجم، پاییز ۱۳۸۶.
- ۹- فرشی، ع. ا.، شریفی، م. ر.، جاراللهی، ر.، قائمی، م. ر.، شهابی فری، م. و تولائی، م. ۱۳۷۶. برآورد آب مورد نیاز گیاهان عمده زراعی و باغی کشور. جلد اول. گیاهان زراعی. نشر آموزشی کشاورزی.
- ۱۰- کامل، م. و خیاوی، م. ۱۳۸۱. بررسی اثرات تنش خشکی در برخی از صفات فیزیولوژیکی و اجزاء عملکرد آفتابگردان چکیده مقالات هفتمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران. مؤسسه تحقیقات نهال و بذر، کرج، صفحه ۵۹۴.
- ۱۱- کریم زاده، خ.، مظاهری، د. و پیغمبری، ع. ۱۳۸۱. اثر چهار دور آبیاری بر عملکرد و صفات کمی سه رقم آفتابگردان. مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۳۴، شماره ۲، صفحات ۲۹۳ تا ۳۰۱.
- ۱۲- کلهری، ج.، مظاهری، م. و حسین زاده، ع. ۱۳۸۱. بررسی قطع آبیاری در مراحل مختلف رشد بر عملکرد و اجزاء عملکرد ارقام آفتابگردان. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران. ۱۱۸ صفحه.
- ۱۳- مظاهری لقب، ح.، نوری، ف.، زارع ایبانه، ح. و وفایی، م. ح. ۱۳۸۰. اثر آبیاری تکمیلی بر صفات مهم زراعی سه رقم آفتابگردان در زراعت دیم، مجله پژوهش کشاورزی، سال سوم، جلد سوم، شماره (۱)، صفحات ۳۱ تا ۴۴

14- Andria, R., F.Q.Chiaranda, V.Magliulo and M.Mori.1995.Yeild and soil water uptake of sunflower.

15 -Arshi, Y. 1992. Nutritional disturbances in sunflower. Oilseeds Committee Press. 114 pp.(Translated in Persian).

16- Dhillon, K. S. 2002. Selenium enrichment of the soil plant system for a seleniferous region of northwest India. Journal of Hydrology .272:120-130.

17- FAS (Foreign Agriculture Service). 2005. Oilseeds: world market and trades. Current world Production, Market and trade reports.

18- Goksoy, A. T., Demir, A. O., Turan, Z. M., and Dagustu, N. 2004. Responses of sunflower to full and limited irrigation at different growth stages. Filed Crop Science 42:1180-11

19- Gottardi, G. and Gall, E. 1985. Natural zeolites. Springer – Verlag, Berlin. Heidelberg.

20- Gomez, D., Martinez, O., Arona, M. and Castro, A. 1991. Generation a selection index for drought tolerance in sunflower. I. Water use and consumption. Helia, 14, Nr. 15:65-70

21- Hall, A. J., Connor, D. G. and Sadras, V. D. 1995. Radiation use efficiency of sunflower crops. Effects of specific leaf nitrogen. Field Crop Research, 4: 56-77.

- 22- Franz, Ch. 1983. Nutrient and water management for medicinal and aromatic plants. Acta Hort. 132: 203 – 215.
- 23- Jose, M. M., Perez Gomez, C. and Esparto, I. C. N. 1999. Chemical Biochemistry. Vol: 32.No.3. 595-608.
- 24- Lawlor, D. M. 2002. limitation to photosynthesis in water- stressed leaves: stomata vs. metabolism and the role of ATP. Ann. Bot. 89: 871-885.
- 25- Leon, A. J., Andrade, F. H. and lee, M. 2003. Genetic Analysis of seed-oil concentrations across generations and environments in sunflower .Crop Sci. 43: 135-140
- 26- Lopez Pereira, M., Trapani, N. and Sadras, V. 2000. Genetic improvement of sunflower in Argentina between 1930 and 1995. III. Dry matter partitioning and achene composition. Field Crops Res. 67: 215-221.
- 27- Seiler, G. J. 1997. Anatomy and morphology of sunflower. PP. 67-111. In: A. A. Schneiter (Ed.), Sunflower Technology and Production, Monograph No. 35. ASA, CSSA, SSSA, Madison, Wisconsin, U. S. A.
- 28- Timothy, P. 2001. Effect .Of selected selenium status: Implications of oxidative stress. Biochem. Pharm. 62:273.281.
- 29- Vega, C. R. C., Sadras, V. O., Andrade, F. H. and Uhart, S. A. 2000. Reproductive Allometry in soybean, Maize and sunflower .Annals of Botany. 85:461-468 .
- 30- WWW. Ukrainian Zeolite Information. com.
- 31- Yegappan, T., Paton, M. D., Gates, C. T. and Muller, W. 1982. Water stress in sunflower (responses of cyptla size). Annuals of Botony, London. 49:63-68 .